

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Caren hesperum alloquitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Atq; hæc ut placitis firmet connubia uotis,
 Talia diuino sancit ab ore deus.
 Has ego felici iungo nunc omine dextras.
 Dic iuuenis, dic tu bella puella, placet.
 En placet, ore tuos iuuenis nunc excipe amores.
 Oscula neu uirgo prima dedisse neges.
 Conuenit. dedit hic, accepit & illa. pudicum
 Hoc est. quid uultus scita puella, rubes?
 Atq; oculis animum fas est, atq; ore fateri,
 Gaudia neu tacito uirgo reconde sinu.
 Cætera nox, & nos, & amor, lectusq; docebunt.
 Hæc tu nunc fidei pignora certa cape.
 Quam bene, quod digitis aurum perlucet in istis,
 Anulus hic uobis quod scit uterq; dabit.
 Ite pares, paribusq; animis in uota iuuentæ,
 Et sua concordie reddite iura toro.
 Iungat amor quos iunxit Hymen, tædæq; iugales.
 Quæ iuuenes, teneat hæc quoq; cura senes.

CARMEN NUPTIALE.

Hesperum alloquitur.

e Xorere, optatumq; uiro, optatumq; puellæ,
 Et gratum thalamis Hespere tolle inbar.
 Tuq; tuos Erycna toros uisura, canoras
 Iunge & aues, rutilas præfer & ipsa faces,
 Qualis adesse soles sanctis celebrata Hymenæis,
 Cum timet à cupido nupta nouella uiro.
 Quos dea concilias, rixamq; in gaudia uertis,
 Et tenerum florem carpere amica doces.
 Tecum amor, & casto gaudens concordia lecto,

DE AMORE CONIUGALI.

Cumq; sua ueniat gratia iuncta fide.
Sancte Geni nardoq; comam perfuse madenti,
Felicq; assis Hora benigna pede.
Hesper adest, uideo ecce faces, Hymenæeq; clamat
Vulgus, & omnis io turba Hymenæe uocat.
Ipse deus spargitq; rosas, spargitq; hyacinthos,
Ac sua nimirum munera lætus obit.
Ipse & adest, agitatq; faces, Hymenæe uocante
Dicite io ter io o' Hymenæe io,
Quicquid odoris habent Arabes, unctiq; Sabæi,
Secum habet, atq; suo spirat ab ore deus,
Deq; coma fertisq; fluunt, quoscuq; liquores
Assyrio ueniens deuchit orbe ratis.
Ipse choros mixtus pueris, mixtusq; puellis
Ducit, & ad numerum crura, manusq; mouet.
Vos celebrem cantate deum, atq; Hymenæe uocante,
Dicite io ter io o' Hymenæe io.
Nympha uenit. preit ipse deus, præeuntq; sorores
Idaliæ, atq; nouem Thespia turba deæ.
Scilicet assuetasq; domos, assuetasq; uisunt
Limina, & est uatis sedula cura sui.
Cernite, ut appposito moueant uestigia gressu,
Et plaudat felix a gmen ouante lyra.
Dum choreas, dum plectra mouent euantia diuæ,
Dicite io ter io o' Hymenæe io
Iam uenit cohibete modos. iam tibia siste.
Hæsitat ad primas iam noua nupta fores.
Atq; hanc cunctantemq; gradus, atq; ora rubentem
Admonet his Erato, dulciaq; ora mouet.
Nec dubita, sustolle pedem, felixq; marito,

Et felix natis, o mea limen adi.
 Fortunata domus tibi erit, sanctiq; penates,
 Candidus in primis, & sine lite torus.
 Isq; etiam coniux, cui præ te, & munera Cræsi,
 Et diues rutilis sordeat Hermus aquis.
 His Erato subit ornatis Elegæ capillis,
 Candida Punicea conspicienda toga.
 Nec lacrimis, ne fœda oculos formosa nitentis.
 Ad pacem, ad lusus cara puella uenis.
 Deliciasq; tori molles, dulcemq; quietem,
 Quid tua singultu pectora rupta sonant?
 Aspice ut hærentes in te defixit ocellos,
 Vt miser è lacrimis liquitur ipse tuis.
 Nil iuuenis miserere, uetat te flere Hymenæus,
 Et nox delicijs prima futura tuis.
 Ergo age, ne ue uiri amplexus, neu gaudia differ
 Longius, & caros aurea uise lares.
 En bene habet placidos intrasti dia penates,
 Dexterâq; est cupido tam bene iuncta uiro.
 Ite simul, capite amplexus, & colla ligate,
 Vt natos uideant pignora cara suos.
 Iungantur suâq; ora simul, resolutaq; uenis
 Molliter irroret languida membra uenus.
 Complexi, quales hederæ sua brachia nectunt,
 Chaonis & qualis oscula iungit auis.
 Neu dulcem cohibete animam, pax, rixâq; murmur
 Alternent, neu dens, linguæ ponat opus.
 Claudite iam postes. iam lectus cepit amantes.
 Mutua quid testes gaudia differimus?
 Solus ades genialis Hymen, te murmura testem,

DE AMORE CONIVGALI.

Te lacrimas, risus, praelia nosse decet.
Nos aliò, capite optatam post bella quietem,
Dum rediens abigat somnia grata dies.

VXOREM ALLOQVITVR.

q Valis ab Herculeis surgens complexibus Hebe
Visa est erepta uirginitate queri.
Cum lacrimis suffusa genas, impexa capillum
Non oculos coràm est ausa leuare suos.
Talis mane mihi somno digressa mariti
Et queri, & lacrimis ora Ariadna mades.
Salicet & pudor est huius tibi causa doloris,
Vtq; putas merito te tua damna mouent.
Sed tamen est Veneri quod debes, nec tibi soli
Nata, sed & socij sunt tibi uincla tori.
In partemq; uiri cessit pudor. utitur ille,
Hac sibi permissi conditione tori,
Non est quod doleas, mutata pudore uoluptas
In partem cessit atra puella tuam.
Vtere sorte tua, neu te tibi subtrahes flendo,
Gaudia neu tristi perdere mente uelis.
Quid resides? annos iuuet exegisse? iuuenta
Munera cur nullo colligis ipsa sinu?
Et fructum flos iste dabit. tu gaudia carpe
Quæ coniux, quæ te carpere iussit amor.
Hic pudor atq; uenus thalamo iunguntur in uno.
Hæc sunt legitimi uincla honosq; tori.
Et Venerem saluo potes exercere pudore,
Et pudor a gressum præterisse notam.
Quæ nisi rusticitas, lusus fugisse iugales?